

إثنا عشر رسالة

[45] وتمانيل ومکروه درین مقام بمعنی اصطلاحی است که یکی از احکام حمته است یعنی آنکه ترکش اولی وارجح است همچنانکه نماز در حمام کذاردن و صوم وهر وابتداء بصوم در سلح شعبان که عبارتست از روز سی ام با عدم رؤیت هلال همایی در تکبیرات یا تحمیدات یا تسبیحات تسبیح زهراء علیها السلام تکبیری یا تحمیدی یا تسبیحی زاید کردن که هر يك از اینها (مکروه است) بهمین معنی که ترك آنها مستحب وراجحست نه بآن معنی که فعل آن سنتی است که مؤکد نیست وعبادتیست غیر کامل که نهایت مرتبه کمال ندارد و ثوابی که بران مترتب میشود ثوابست ناقص چنانچه شایع ومشهور است که اطلاق مکروه بر عبادات برین وجه میباشد وتحقیق کلام درین باب در کتاب سبع شداد در حواشی من لا یحضر الفقیه مبین شده است اساس مباح بودن نماز وطواف ومس وخط مصحف و آنچه بآن ملحقست وقراءت سوره عزایم وابعاض وآیات وکلمات آنها وداخل شدن در هر يك از مسجدين اعظمین ومکث نمودن در هر مسجدی از مساجد واختیار ومروور در مسجدين بخصوصها صاحب حدث اکبر را موقوفست بر غسل وغسل شرط صحت ومشروعیت آنهاست اجماعا پس اگر یکی از امور مذکوره واجب بوده باشد غسل از برای استباحث آن واجب وایقاع به نیت وجوب متعین
